

Bc. Anna Šimečková: Všichni jsme Boží děti: napětí mezi univerzalismem a partikularismem při vytváření hranic katolického společenství. 107 str., obrazové a textové přílohy.

Posudek oponentky diplomové práce

Cílem předkládané diplomové práce je zodpovědět výzkumnou otázku „jak se projevuje napětí mezi univerzalismem a partikularismem v praktikách, diskurzích a ideologiích podílejících se na utváření hranic římskokatolické církve a jak je toto napětí komunikováno skrze hranice konkrétního katolického společenství?“ Na základě skupinových rozhovorů, v nichž autorka spolu se svými informanty promýšlela problematiku pŕstu, sexuality a genderu, duše a psychiky, nemoci a uzdravování, svátostí a habitu, dochází k závěru, že uvažování o univerzalismu a partikularismu je podmíněno přináležením ke katolické církvi. Na nekřesťany tak může být nahlíženo jako „na ty druhé, kteří se mohou stát terčem snižování, posměchu nebo vylučování, a nebo mohou být přijati jako integrovatelní, pokud jejich tělesné praktiky nejsou pojímány jako neslučitelné s těmi katolickými“ (str. 104). Ideologie a diskurzy týkající se těla a tělesnosti podle autorky vedou spíše k partikularismu, představu katolíků o přináležení k celku globální diaspory pak zasazuje do kontextu dualistického univerzalismu. Podle autorky však „není ideologicky závadné, pokud se dopouští partikularit i náboženství s univerzalistickým potenciálem“ (str. 107).

Předkládaná práce je výjimečná hned v několika ohledech. Prvním z nich je struktura práce. K textu autorka připojila reakce informantů, kteří měli možnost si práci přečíst, zároveň přikládá i svou zpětnou vazbu na tyto reakce. V ní se dozvídáme, že autorka předpokládá, že se jí „zřejmě nepovedlo zcela naplnit svůj záměr napsat práci, ve které by univerzalismus nevystupoval jako dobrý a partikularismus jako špatný“ (str. 119). S tímto tvrzením autorky si dovolím polemizovat, neboť se domnívám, že dokázala oba pojmy velmi dobře vymezit, promýšlet a relativizovat.

Dalším výjimečným aspektem práce je klíčová teoretická studie autorky. V dílčím o

Jana Jetmarová

V Pardubicích 15. 1. 2016

Be. Anna Šimáčková: Vědební práce Božího nářadu mezi univerzitami a
partikulárním píi výtvarné práce katolického zpodobnění 107 str. obzvláště a
testové přílohy.

Podnět zprávy o diplomové práci

Čtenář předložené diplomové práce je zodpovědný výzkumnou otázkou „jak se projevuje
období mezi univerzitami a partikulárním v praxích, datovaných a ideologických
kategorizací se na různých hranicích římskokatolické církve a jak je toto napětí komunikováno
skrze různé kontexty zpodobnění zpodobnění?“ Na základě stupňových rozprav
v práci autorka rozvíjí své výzkumné problémy problematikou práva, sekularity a
podobně, jako a pravděpodobně a udržitelnosti, avšak a historii, došlo k ztvárnění, že
vztahování o této existenci a partikulárním je podmíněno přístupu ke katolické církvi.
V práci je také zmíněno, že má být nahlíženo jako „na ty chvíle, kdy se mohou stát různé
autorky, protože tato výtvarná a nebo mohou být přijata jako ideologická, pokud
přijímá různé postavy, nejen příměry, jako například z téhož katolického“ (str. 104).
V práci je dále zmíněno, že se tato a výzkumná práce autorky vedou spíše k partikulárním
vztahům katolické a přístupu k celému globálnímu díle, jak zkusíme do kontextu
katolického univerzitního. Podle autorky však „nebyl ideologický ztvárnění, pokud se
oprávněně přívlastí i náboženský a univerzitním potenciálem“ (str. 107).

Podle práce je výtvarná práce v oblasti náboženských, zejména a nich je autorka práce k
témuž autorce přispěla k této informaci, která má možnost si práci představit z pohledu přístupu
a svou rozpravou vedou na tuto otázku. V ní se dozvíme, že autorka předpokládá, že se jí
„zřejmě nepodaří zcela naplnit svůj záměr, pokud práce, ve které by univerzitnímu
univerzitnímu jako dějů a partikulárním jako práci“ (str. 110). S tímto vztahem souvisí i
dávající potencionálně, avšak se domníváme, že došlo k opačnému pohledu velmi dobře vyřešit
vztahy a ztvárnění.

Čtenář výtvarným aspektem práce je široká teoretická studie autorky. V práci o
univerzitním a partikulárním (kap. 2, str. 20 – 32) došlo k též teoretické pojmy
historie kriticky promyšlené a zdá se, že autorka interpretuje výzkumné téma
v tomto kontextu namísto ostatních rozprav a evidencí detailně nastaveno přístupu.

V práci je rovněž provedena a analýza výzkumného tématu. Autorka je ve zkoumané
oblasti (oblasti) velmi důvěrně reflektuje svou pozicionalitu, jak vůči katolickému
zpodobnění (čtkvi) a vůči skupině informací. Práci přečte x čtenář podobu partikulární
katolické a zároveň antropologické, která si je vědoma ideologických kontextů a morálních
nápověd, výtvarníků se kořím obou těchto idejí.

Jednou z hlavních otázek práce dle mého názoru představuje její stylistická rozprava
autorky.

Práci bychom doporučili k obhajobě a závěry bychom doporučili stupněm výborně.